

פרשת יתרו

הכי קל לתת בקורת!!! (יח, כא)

"ואתה תחזה" (יח כא)

סיפר הגאון רבי אליהו שטרנבוך שליט"א: זכורני שחותני כ"ק מרן אדמו"ר ה"מקור ברוך" מסערט ויז'ניץ זיע"א סיפר לי שבכנסיה הגדולה במארינבאד בה השתתפו אלפים, ורבים מגדולי ישראל, ובדיונים הובעה בקורת נוקבת מפי כמה מהנואמים. קם הגאון רבי מנחם זמבא הי"ד להשמיע את דבריו, ואמר בין השאר:

ברש"י פרשת יתרו בשם המכילתא מובא שליתרו היו שבע שמות ואחד מהם יתר - על שם שיתר פרשה אחת בתורה "**ואתה תחזה**". ולכאורה הרי הפרשה מתחילה "ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה, נבול תיבול וגו' כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשוהו לבדך", ורק להלן פירש הצעתו "ואתה תחזה" וכו', וא"כ מדוע נקראת הפרשה ע"ש "ואתה תחזה וגו'" ולא ע"ש "לא טוב הדבר".

וענה הגאון הנ"ל "לא טוב הדבר" - **בקורת**, זאת עדיין אינה נחשבת לפרשה שתהיה ראויה להקרא על שמו, רק "ואתה תחזה", אם מוכנים לתת כתף, לפעול מעשים ופעולות חיוביות, זה יכול להחשב לפרשה בתורה.

הסיפור - משל הבא שמובא בספר 'ופריו מתוק' ימחיש לנו את העניין ביתר שאת:

מעשה בבחור שהיה בעל כשרון גדול בציור, וכדי להשתלם יותר באומנות זו, החל ללמוד אצל צייר נודע שתערוכותיו מוצגות בגלריות הנחשבות ביותר בעולם. הצייר השתדל להעביר לתלמידו יכולות ציוריות מרשימות, ובהן להצליח לבטא את המציאות בצבעים ססגוניים. כמו כן הוא דחף את הבחור להראות את ציוריו לאחרים, כדי לקבל ביקורת ולדעת מה יש לשפר. הבחור הלך והתקדם, ובאחד מימי האביב החליט ללכת ולצייר ציור נוף אמיתי בשטח.

הוא נסע אל מרחבי הגליל הירוקים עד שלבסוף מצא את התמונה שחלם עליה: מפל מים קטן הזורם מבעד לעלווה ירוקה, כשברקע הרים גבוהים מעוטרים בפריחה צבעונית של כלניות. הוא עמל על הציור במשך שעות רבות, ערבב צבעים, הוסיף עוד קו זעיר פה, ועוד נקודה קטנה שם, עד שלבסוף הציור היה מושלם. בערב כאשר הגיע לביתו, החלה המלחמה הקבועה בתוכו. 'הציור הזה לא מוצלח בכלל', הרהר, 'שילוב הצבעים איננו מציאותי', המשיך בחיבוטי הנפש שלו.

למחרת בבוקר, קם ונטל את הציור איתו, ולקח גם כמה עטים ודף נייר גדול. הוא הלך לטיילת הגדולה שבעירו, הציב את היצירה על גבי כן ציור, ומתחתיה כתב על דף: 'שלום לכם, אני צייר מתחיל, והייתי מאוד רוצה לדעת מה דעתכם על הציור שלי. אנא, אם אתם רואים שיש איזו בעיה בציור, סמנו

את הדבר ע"י ציור איקס במקום הטעון שיפור'. בערב הגיע אל ציורו, ועיניו חשכו. כל הציור היה מלא באיקסים... היה ניתן להבחין בכך שזו לא הייתה עבודתו של אדם אחד שהחליט להשחית את הציור. האיקסים היו בגדלים שונים ובצבעים שונים, וניתן היה לראות בוודאות שאנשים רבים השאירו את חותמם הביקורתי על גבי היצירה. סר הצייר הצעיר לבית מורהו, סיפר לו את הסיפור ובעיניים דומעות

פרשת יתרו

אמר לו: 'זהו, אני כישלון מוחלט, תראה...' אבל המומחה חייך, ואמר לו: 'אני מבקש שתכין לי ציור נוסף, בדיוק כמו הקודם'.

לאחר יומיים הוא שב עם ציור חדש, והמורה לקח קופסת צבעים ודף גדול, וביקש מתלמידו להתלוות עימו אל הטיילת. המורה הציב את הציור באותו מקום וכתב מתחתיו: 'שלום לכם, אני צייר מתחיל, והייתי מאוד רוצה לדעת האם ניתן לשפר משהו בציור הזה. לפניכם ערכת צבעים, וכל מי שחושב שניתן לשפר דבר-מה, בבקשה שיתקן את הדרוש תיקון'.

בערב שבו השניים אל הציור, ולמרבה הפלא - שום שינוי לא היה בו! כך היה גם במשך היומיים הבאים. ואז פנה המורה אל תלמידו ואמר לו: 'אתה יודע מה המסקנה-? זו לא חכמה לתת ביקורת על השני ולסמן איקסים על כל מה שהוא עושה. התשובה שיש להשיב לכל המבקרים למיניהם היא: 'בשמחה רבה, בוא נראה אותך עושה את זה טוב יותר...'

פעמים רבות אנו מותחים ביקורת על אחרים, ועלינו לזכור, שקל מאוד לסמן איקסים על מעשיהם של אחרים, על מנהיגים, מורים והורים, הדבר מצוי בפרט ביחסים שבין בני הזוג, המעירים כל העת על מעשיו ופעולתיו של השני, אך לכשנשאל את המבקר: 'מה אתה מציע לעשות, האם יש לך פיתרון?' - שפתיו נאלמות, ואין לו מה למכור!

לכן במקום למתוח ביקורת, הבה נתקן את עצמינו. ואת השני נדון לכף זכות... זו הדרך האמיתית לתיקון העולם. רק "**ואתה תחזה**" אם מוכנים לתת כתף, לפעול מעשים ופעולות חיוביות, זה יכול להחשב לפרשה בתורה!